

Астрономическия ни календаръ съ по-малка реформа го издадохме още прѣвъ 1886 г. (¹⁸/₃₀ Май) на язицитѣ: Български и Ромѣнски и то въ стѣненъ-вѣченъ календаръ, като бѣхми го нарекли: *Календаръ по Рождество Христово* — „Calendarul dupa Nascerea lui Cristos.“ Стѣкментъ да почва: *Новата година* отъ 3-дневния празникъ на Р. Христово, защото и *ерата* ни — „християнската“ отъ този день почва, но понеже и ний като папа Григорій XIII, спадваме излишака по отъ самата година на Р. Хр. отъ всѣки 128 години по 1 день а не слѣдъ 325 г. отъ всѣки 400 години да спадаме като него по 3 дена. Та по това наше спадване — 15 дена отъ Р. Хр. — 1792 г. Р. Хр-во отъ 25 Декем. доде на ¹⁰/₂₂ отъ с. м. сир. доде на I-я день на зимата, отъ гдѣто спорѣдъ нашето мнѣние почва *новата година* по самата природа за насъ „сѣвернитѣ“ — отъ еквагора. За това *Новата година* по нашитѣ 2 календарски проекти почватъ отъ Р. Христово т. е. отъ I-я день на зимата само това, че ний не го нарекохме пакъ 9-ий или 21-ий а 1-ий Декемврий, защото само тѣй когато почватъ и другитѣ врѣмена и тѣ ще иматъ: 1-ий Мартъ, 1-ий Юний и 1-ий Септемврий, вмѣсто 9-ий или 21-ий или пъкъ 10-ий или 22-ий както биватъ въ досегашнитѣ ни „римски“ календари: „Юлианския“ и „Григориянския“. За това при почванието на всѣко годишно врѣме нашитѣ 2 календари: „астрономическия“ както и „балчовия“ да почватъ зимата винаги отъ 1-ий Декемврий на едно съ *новата година* и празника на Р. Христово, сжщо почва ли *пролѣтъта*, тѣ да иматъ 1-ий Мартъ съ празникъ *Благовѣщеніе*, почва ли *лѣтото* тѣ да иматъ 1-ий Юний съ празника Р. *Иоанна Кръстителя* и почва ли *есеньта* тѣ да иматъ 1-ий Септемврий съ празника Р. *Пр. Богородици*. Но другитѣ празници — „неподвижитѣ“ по „Балчовия“ ни календаръ идятъ по редѣтъ си както го издадохъ и прѣвъ 1892 г. въ календаръ за 1893 год. (пакъ въ стѣненъ), подъ заглавието: „*Слънчевия календаръ* — Calendrier Solaire“ само, че тукъ го прѣименувамъ въ „Балчовия“ вмѣсто „Слънчевия“ (Вижъ дѣлъ II, стр. 4—26) но понеже въ реформирания ни „Астрономическия“ календаръ, едни отъ празниците слѣхми въ едно и които по редѣтъ си не идѣха на 1-во и на 16-то число, ний ги измѣстихми да се празнуватъ и то като несприхотствени: на 1-во и на 16-то т. е. въ началото на мѣсеца и въ началото на втората му половина но само 16-то число на м-цъ Мартъ остана дѣлникъ, но той пъкъ почти въ това врѣме ще се случва на великденскитѣ „свѣтли“ празници. Многото празници ся полезни.

Празниците сж създадени за почивка, нови сили както за хората тѣй и за работнитѣ добитѣци. Затова всѣки празникъ ако се не празнува докарва дори и врѣда.

Пазарнитѣ дни въ Недѣля и Понеделникъ да се замѣнятъ съ други дни: Вторникъ, Срѣда, Четвъртъкъ, Петѣкъ или Сѣбота.

Мѣсецитѣ по „астрономическия“ ни календаръ едни отъ тѣхъ и то само 7, *иртѣгритѣ*ж намаляние и др. прибавление отъ числа, тѣй напр. I-тѣ и II-тѣ отъ почванието на всѣко годишно врѣме оставатъ съ по 30 дена, а само последнитѣ т. е. III-титѣ биватъ отъ по 31 день, освѣнъ последния на *есеньта* и годината сир. м-цъ Ноемврий